

Hat óráig bolyongtunk a föld alatt.

Látogatás a csodaszép aggteleki cseppkő-barlangban.

A Bódva völgy kanyarulatánál megáll a fáradt vonat. Negyvenkilenc kilométert négy óra alatt tett meg. Kiszállunk, hiszen a második állomásnál már úgy is a trianoni határon várnának a csehek. Szín állomás. Iszunk a környék legjobb vizéből. A vonat is iszik. Aztán a vonat jobbra, mi balra térünk el a völgyben. Meleg délen rójuk a mészkőporos utat. Többé nem a Bódva, hanem a kisebb Jósza patak völgyében marsolunk. E parányi patak évezredek óta hatalmas völgyet vágott ki. Most szerényen az egyik oldalba húzódik. Széles völgye gyönyörűen pompázó, vastag legelővel van borítva. Négy-ötszáz méteres mészhégyek borulnak rá. A hegyoldalakat sűrűn növendék bükkfák és mogyoróbokrok fedik. Jólétben levő kék égek telepsznek le lábánál. Az őslakosság husszita eredetű, az új Amerikát megjárt magyar. Három órai gyaloglás után a kis csapat Jósvafőben lelepszik meg. A kollégium régi növendékei fogadják őket. Mind elismert jó tanítók. A községben Nyilas Antal tanító a kollégium iránti hálából lekötötte a szíves a diákok és tanárok iránt.

Üres helységek világa.

A tornai mészhégyes a mai Magyarország legtanulságosabb hegyvidéke. Kívül nagy gerincek húzódnak. Rajtuk fák nőnek, szép pázsitos legelőn boldogan legelésznek a jó marha. Belül azonban üres a hegy. Ha egy óriási kalapáccsal megütögetnénk, mind kongana az ürességtől. Alá van barlangozva minden hegy. Az üreg nő, a fal vékonyodik, egy mozdulás és összeomlik a büszke hegység. Ez be is fog következni. A hegyhátak közt száz és száz medence. Némelyik olyan kerek, mint a vulkáni kráter. Itt pár évezreddel ezelőtt összeomlottak a hegyek és „lápá”-kat alkotnak. Alul össze-visszahányt kőóriások, felül elmállott mészkő jó anyagot képez, hol puha pázsit pompázik, legelni hívja a jószágot és pihenésre csalogatja az utast. Kacag az élet itt, semmi sem mutatja a pusztulást. E kedves medencék mind vízzel tele. Jöhet a zápor, sőt felhőszakadás is, ezekben nem áll meg a víz. Elnyeli a bő esőt és a fellegek áldáshozó terhei a föld alatt bujdokolnak tovább, míg a felszínre bukkannak. E mészvidék tele üregekkel és buvó patakokkal.

A „gyilkos” tó.

A gyengén karban tartott országut mentén talán egyetlen víztartó medence a vidéken a Veres-tó. Az összeomlott hegy kövei már rég elmállottak, a manganikus anyag vese színt adott az agyagnak. Mészagyag medrében összegyűlt és megmaradt a víz. Széle sekély, felszíne hináros, beljebb hirtelen mély. A nép azt tartja róla, hogy amelyik jószág e tóból iszik, elpusztul. Az aggteleki ember nem félti jószágát. — Marhája kellő óvatosságból csak a szélből iszik. A jósvafői pázsitot ellenben úgy fogadják, hogy e tavat el kell kerülni. Az Andrásy uradalom az idén nagyobb számú jószágot haitott e legelőre és sok elpusztult belőle. Vízről-e, levegőtől-e, nem tudni. Egyik idegen községbeli ember ökrével belegázolt a tóba, oda-vesszett. Mi elbámulunk a mesék világán, leülünk az erősen vörös agyagra pihenni. Egy pázsitor fiú a tóhoz ballag, cserépy kantáját görbe botjára akasztva vizet merít és iszik.

Most rakják le Magyarországot sarkköveit.

A reggeli ragyogó nap egy koporsó alakú hegygerinc oldalán találja a kis csapatot. A barlang óriás külső oldalán ballagunk. Belül a világ legszebb csodája, az aggteleki cseppkő barlang, vagy más néven a Baradla rejtőzik. — A hegyoldal kopár és köves. Réges-

régén kivágták az összes fákat. A víz lehordta a termő talajt, most kő és kő fénylik szerteszét. Hiába, az ember csak rombol a természet gazdag tárházában. Az ut mellett követ törnek, közérővel az utra hordják. A falu összes szekeres gazdái ott táboroznak, rakodnak, mennek. Egy pillanatra megáll a munka. Ők minket, mi őket és jó lovaikat nézzük.

Lent Aggtelek község. A torony háromszáz lépésre külön áll a templomtól a község közepén s a templom a domb oldalon húzódik meg. Fent a tulsó hegygerincen kőoszlopok fehérlenek. Emberek járkálnak ide-oda. A Poronyatetőn most állítják le a megjavított trianoni határt, mely a barlang aggteleki bejáratát is Magyarországhoz csatolta és a csehek nem egészen két kilométerre tolták vissza a barlang bejáratától. Kalauzunk, egy izig-érig magyar tanító, a debreczeni kollégium mellette kipirult, akadozott hangon beszéli el e szomorú esetet. Mi megállunk. Nézzük a fehér köveket. Szemünkbe a meghatottság könnye toltul, lelkünkben a bosszu érzete háborog. Senki nem beszél és mindenki érti egymást. Magyarországot sarkköveit most rakják le. Saját kezével rakja a magyar, hiszen magyar emberek dolgoznak ott.

A világ legszebb barlangja előtt. Még néhány perc Aggteleken keresztül és a Baradla szájánál vagyunk. E pár perc alatt átgondoljuk a barlang történetét. Az őslakatok és emberek lakó s temetkező helye volt. Ide menekült a tatár és török elől a környék. De csak az elejét használta. Először indult felfedező utra benne Raisz Keresztély 1801-2-ben és harmadrészt a Vaskapuig felfedezte. Vass József 1829-ben egész a Pokolig jutott, ami 8 kilométer hosszú út. 1860-as évektől fáklya fényvel járták, sőt 1867-ben a magyar orvosok és természetvizsgálók tanulmányozták. 1885-86-ban a Magyarországi Kárpát Egyesületi örökre vette és 1890-ben átjáróit tört rajta. Ma két kijárata van. A barlang 6 km. hosszú főága egy folyó meder, mellékágaival 9 km. Aggteleki bejárata előtt egy szerény turisztai ház, hol szállás kapható. Magános szállás 500 korona, tömegszállás 300 korona. Negyvenötven utas elszállásolható benne. Vendéglőjében étel előre megrendelhető, bor, sör és levelezőlap mindig kapható. Ez év óta karbid lámpa 400 koronáért és magnezium szál darabonként 20 koronáért kapható. Leszállás utjában napjában kétszer van. Délelőtti 10 órakor és este 8 órakor. Belépti díj 400 korona személyenként, cserkészjegy 200 korona. Kétezer koronánál olcsóbban nem vezet a vezetők.

Leszálltunk a barlangba.

Jókor jöttünk. Míg a 10 óra eljött, bevezetők nevünket a vendékönyvbe, melynek egy-egy szelvénye belépti jegy. Karbid lámpákat felszereltük. Vezetőnk, ki már 17 éve járja a barlangot, meggyújtotta a lámpákat és lassu egymásutánban megindultunk az igénytelen, rendezetlen sötét lyuk felé. — Minden második ember egy karbid lámpát vagy gyertyát tartott. Én az előírás szerinti tartalék lámpát és pár szál gyertyát vittem s tartogattam arra az esetre, ha a világító eszközök felmondanák a szolgálatot. Még egy pillantás a verőfényes nyári napra s eltűnik az alvilág sötét birodalmában.

A barlangpatak munkája.

A sáros, csínálatlan uton lépkedünk lefelé. A barlangi levegő hűvös, tele nyáron 8° C. Emellett nyers, dohos szag van mindenfelé s faláról lassan csepeg a víz. A gyenge világosságot nehezen szokja meg a szem. Az üreg óriási. — Szanaszét hányt kövek hevernek

körültünk. A fordulónál jobbra a csontház van. Egy kőkori barlanglakás. Eredetileg ősszállatok téli menedékháza, később a kőkori ember elperelte az állatoktól. Itt élt, szerezett és halt meg. Tömerdek kőeszköz, állati és emberi csontok hirdetik a kőkori ember lakását.

Itt már feltűnik a cseppkőképződés az üreg felső részén. Még kevés. A belső üregek kivirágzászerűen van a cseppkő. Tovább vándorolva, egy rozoga fahid a barlangvilág sebes patakján visz keresztül. Stixnek nevezték el ez alvilági vándort. Sokat, nagyon sokat dolgozott e kis patak. Ez erőnek erejével befurakodott a hegybe s kímóta a 8 kilométer hosszú üreg, megcsinálta a Baradlat. Helyet csinált magának. Összezsúta a nagy sziklatömböket s kihordta a törmelékét. Széles ágyában most csendesen beszélget. Nem látjuk haragvó arcát. Amde vezetőnk sokat tud róla. Egy nyári zápor után széles medre megjelik. Előnti az utat és benrekednek a barlangnézők. Tavasszal az egész Aggtelek vidékének bőséges hólevét a barlang nyeli el és e folyó viszi el. Most lágyan dudolva bolyong a barlangban, el-eltűnik a kövek közt. Örömittasan öleli keblére hű patak társát az Acheront. E két kis patak többet dolgozott, mint Európa összes lakossága. Dolgozik ma is és földalatti munkája után boldogan tör elő Jósafőnél, mint Jósapatak üdítő forrásvizet szolgáltat a szomszadjának.

Békák a siralomházban.

A karbid lámpák élénk fényében néhány béka tűnik fel a kristályiszta vízben. Mozdulatlanul lihegnek. Talán nem is látunk. Elvette szemük fényét az örök sötétség. Hiába ijesztlük, nem mozdulnak, pedig élnek. E szegény párak nem a sötétség birodalmában születtek. Egy széles nyíláson kívülről kerültek e sötét pokolba. Kiuszni nem tudnak a kövek közt. Itt tengődnek egy darabig és pusztulnak el élelem és napfény hiányában.

A cseppkő is a víz alkotása.

A barlang nem csepeg már. A tágas és kistermeken áthaladva, az ezeregyéjszaka tündér világa kezdődik. A szerény megvilágítás mellett bűvös képet ad és a fantázia is merészen dolgozik. A bollozatról hatalmas cseppkövek ereszkednek alá, alulról még hatalmasabbak ágaskodnak felfelé. Mindnek neve van. Palmira omladéka, az ország táblája, teknősbéka, keresztes pók, Mózes oltára, függöny stb. a nevük és alakjuk nem nagy faniáziával fedi is a szó jelentését. A szó eláll. Csodálattal nyeli és némán szemléli a nagy természet pazar alkotó művészetét, mit az ember csak kontúrul utánzóhat. Dante alvilágát itt lehetnek filmre venni.

Es ez is mind a víz munkája. A hegyekre lehullott csapadék beszivárog a mészkő repedéseibe. Feloldja a mészkövet. A víz csepp a mészkristály parányait cipeli magával. Átszivárog a barlang falán. Ha kicsiny és sűrű, fenn a bollozaton ülepszik meg úgy, mint a szegény ember háza padlásán a vízpára mosás után. Ott ül mindaddig, míg a víz elpárolog, a mész pedig kicsapódik. És ez így tart évmilliók óta. Ha kevesebb a beszivárgó víz, megvékonyodik a lenyúló kar, ha több a víz, nagyobb a képződés és vastagabb lesz a cseppkő. Hány millió év kellett, hogy egy 3-4 méter hosszú, félméter széles lefüggő cseppkő képződhessen? Sok. Telik, mert az idő örökkévaló...

Amde megtörténik, hogy a nyílások sok csapadékot bocsátanak át. Ilyenkor a csepp nem marad a plafonon, hanem lecspege a földre. A víz itt párolog el és a mész itt kicsapódik ki, a cseppkő alulról felfelé nő 25-30 méterig. Az is megtörténik, hogy a cseppkő váltakozva időnkint felülről lefelé, aztán alulról felfelé képződik, míg össze nem érnek. Számos gyönyörű képződés illusztrálja ezt itt. Ilyen beszélgetés közben elérjük a Nagytemplomot. Hatalmas oltára és szöszke méltó hozzá. Vezetőnk magneziumot gyújt és fényénél ragyogja be a ritka természeti csodát. Kár, hogy a korábbi fáklya füst bekormozta e szép cseppkő alakulatokat. A kistemplom, Mózes és Szűz Mária szobra

következik. Aztán a purgatórium. Itt szemléljük a Tátra és Mátra hegyeit. Itt még a mienk. A paradicsom bejáratánál áll Széchenyi emlékoszlopa és az aradi 13 vitéz fogad bennünket. Háttul Kain furkós botja és Ábel koporsója van. Ádám és Eva fényes alakjai mögött virul a tiltott fa. Itt egyesül a barlang két folyója a Stix és az Acheron. Széles medrükben a cseppkő mint a tenger fodros hulláma képződött ki s mi járunk a kopogós hullámon, mint az Ur a Tiberiás tavon. Megtekintjük Ádám papucsát, a számi ikreket, Negyvennyolc lépésön felmegyünk a Móriah hegyére, hol kőfák gyönyörűen ragyagnak a magnezium fényénél. — Azután jön a török mesevilág. Török fürdő, a szultán háreme, persze három hölgyek nélkül. Minarelek és mecsetek félholddal s hátul a gyémánt hegy ragyog ezer színben a magnezium fényénél. Verbőczy, Kövy, Deák szobra után számos felborult cseppkő jelzi, hogy itt évezredek előtt a hegy megmozdult és a kőszobrok ledőltek. Régen lehetett, mert oldalán már félméter cseppkő ül. A víz nemcsak alkot, de rombol is. A mészárszékben félig megnyuzott juh és néhány stráf szalonna lóg felakasztva. Ez eszünkbe jutattja a delet s ebédelni a csikós tanyára vonulunk.

Ebéd a föld alatt.

A nedves, rothadt deszka asztalra kipakoljuk a magunkkal hozott elemzősiát. Jól esik a koszt, hiszen felettjét megtettük. A csikós tanya tele ételhulladékokkal és papírral. Minden leszálló társaság itt pihen és ebédel meg. A társaság nem fáradt. Jóízűen eszik és iszik, vidáman cseveg. Soká nem pihenünk e hűvös, nedves helyen, hiszen a löcsei fehér asszony csillogó fehér ruhában vár reánk. A Niagara víz-esés megkövesedve tekint felénk. — Traján hidjánál a szép visszhang mellett elénkelték a fiuk a „Tihanyi echóhoz” c. dalt. A napkelte mellett Jupiter trónusa ragyog, Semiramis függő kertje káprázlat. Tovább van Bethlehem, a pirai ferde torony, a szép kálvária. Nőé sirja, az indusok sátor, Dárius kincse, Árpád sisakja, a nászágy, Rózsa Sándor gatyája s érdekes, hogy ennek egyik szára rövidebb. Az olajfák hegye után a napkeleti bölcsék. Tompa, Vörösmarty szobra mellett elhaladva a csillagvizsgáló toronyba mászunk fel. A rossz, csuszós agyag lépcsőn majd lefordulunk. Csodás látvány. Egy 25 méter magas, 8 méter széles cseppkő obeliszk áll előttünk. Tetején egy pompás gömb is képződött. A magnezium fényénél káprázatosan csillog. Ez a barlang disze, melyet a fáradt utasok ritkán néznek meg, mert már az oldalában esik. A siralom völgye Plutó lakhelyéhez vezet és a látni valók özönét pompásan fejezi be a magyarok bejövetele. Az ő magyar vitézek fehér köböl kicsepege fesszen állanak előttünk. Itt még nincs vége a barlangnak, de már óriási kőgörgetegek állják utunkat, sokat kell fáradnunk, míg a Pokolhoz jutunk, melybe az apostolok tanításával ellentétben nagyon szűk nyílás vezet. Én be sem férttem a Pokolba.

Vissza a napvilágra.

A gyertyák már rég elégték, a lámpák is gyengén pislognak. Tartalék világító anyaghoz kell nyulnunk. Vissza fordulunk. Fájó szívvel jövünk el a szép csoportok előtt s a legközelebbi kijárat felé tartunk. Ez Jósafő község határában levő műfajlat, mely 330 lépésön vezet ki. Ez az ut nagyon nehéz, fárasztó, sőt veszélyes is. Egyáltalán nincs karban tartva. Végre napfény lünek fel a magasban. Kijövünk. Délután 4 óra, 8 kilométert bolyongtunk a föld alatt. A délutáni nap pazarul ontja ránk fényét s mi elmélázva heverészünk a szilva fák alatt. Megérdemeltük...

Pusztulás, elhagyottság mindenfelé.

Hat óra hosszat barangoltunk a föld alatt a világ legpompásabb barlangóriásában! Mindenütt a pusztulást, az elhagyatottságot találtuk. Gyönyörű cseppköveket befüstöltek, letördeltek a barbár lelkű látogatók. A barlangi utak rende-

zetlenek, a hidak elkorhadtak, a karfák legtöbb helyt rég tönkre mentek. A lépcsők agyagba és törmelékbe vágva nehezen járhatók, sőt veszélyesek. Mindkét kijárata rendezetlen. A jósvafői 330 lépcső szörnyű rossz állapotban van. Sok lépcső kihullva, a vájt üreg gyengén kifestve félelmet és veszélyt hordoz magában. Ehez járul, hogy az aggteleki cseppkőbarlang nehezen megközelíthető. Vasúti állomástól 18—20 kilométer távol van. Nincs szálloda, vendéglő, hol a kül- vagy belföldi pénzember pénzért megtalálná a kényelmet. Pedig csak egy kis gondosság kellene, az egész Európa adófizetőjévé lenne az államnak. Most már még trianon szerint is a mienk, tehát rendbe kell hozni. A Magyarországi Kárpát Egyesület szegény ehez. Itt az államnak kell sürgősen közbe lépni és nemzeti vagyónként kezelni e természeti kincset. A barlanghoz jó közlekedést kell csinálni. A barlangpatak vizét villanyerő fejlesztésére kell használni és a barlangot világítani. A barlangi utakat, hidakat fel kell ujtani. Különösen a 330 lépcsőt kell sürgősen rendbe hozni, míg le nem gördül valaki. A jövő zenéje egy kis vasút végigvezetése a főágán, mint ez a jóval kisebb adelsbergi cseppkőbarlangban van. A látogatók száma egyre nő. Tavaly még csak 1300-an látogatták, az idén már eddig 800-nál több a látogató. Eberében kell a barlangra vigyázni. A jósvafői bejáratot senki sem őrzi. Az megy itt be, aki akar ingyen és azt hoz ki, amit akar. E célból az itt romlandó, tető nélküli turista házat rendbe kell hozatni. Igazán szegénye még a szegény magyar államnak is e két elhagyatott köépület. Sürgősen több vezetőt kell alkalmazni, hogy egy nagyobb társasággal több ember le szállhasson. Szükséges ez a magyarázatért, de főképpen azért, hogy megakadályozzák a cseppkő letörését. Ez is nemzeti vagyon s nem lehet engedni, hogy pusztítsák. A javításokat a magyar nemzet becsülete kívánja, azért, hogy a külföld ne mondhasa ránk, hogy a természeti szépségek iránt érzéketlenek vagyunk.

Az alkony közelget. Még mindig a látottak hatása alatt áll, erről beszél mindenki. Megindulunk a lapos hegyoldalon szállásunk felé. A leáldozó nap a barlang patak kifolyásánál talál. A kis dalos patak vigan beszélgetve bugyog elő a durva kövek közül. Az alvilági Styx folyóból, a felvilágban Jósza patak lesz. Mi jó izüen szüresöljük a kristálytisztá vizet. Köszöntjük a patakot, melyet 8 km. hosszan kísértünk a barlangban. A napvilágban újra találkozunk...

Dr. Ecsedi István.

Hirdetmény.

A debreczeni református egyház adózoinak tudomására hozzuk a következőket:

1. Az egyházi adó kulcsa továbbra is változatlanul marad, tehát ezt az egyház ez alkalommal nem emeli fel. Ennélfogva az egyházi adó továbbra is, mint eddig, az állami egyenes adók 10 %-a marad. Ez a legcsökkenőbb adó, melyet akármely református egyház szed.

2. Aki a folyó 1923. év első felére kirótt buzaértékű földadóját után járó 10%-os egyházi adót a folyó 1923 augusztus 15-ig a városi adóhivatalnál kifizeti, abban a kedvezményben részesül, hogy az adóösszeg kiszámításánál a buza értéke métermászként 12 ezer koronájával fog számíttatni. Ezen elmulat első felére járó egyházi adót tehát minden földtulajdonos kifizetheti akként, hogy félévi földadójának egytizedrészét 12,000 koronájával számítva befizeti. Aki azonban az augusztus 15-iki határidőt elmulasztja, e kedvezményt elveszti és később már ugyanannyi összeget fizet a buza értéke fejében, mint azt az állam a befizetés időpontjában mindenkor szedi.

3. A f. évi július 1-től esedékes

földadó után már az egyházi adót ugyanazon buzaérték szerint kell számítani, amint azt a befizetés idején maga az állam számítja.

4. Az egyházi adó ezentul épenugy esedékes, mint az állami adó, vagyis negyedévi részletekben kell fizetni. Leghelyesebben jár el az, aki midőn állami adóját fizeti, ugyanakkor annak tizedrészét mindenkor befizeti az egyház részére is.

Az egyház gazdasági bizottsága.

2 Alkalmi házvétel!

a Szent-Anna-utcai részen!!
az egyik

Teleki-utca 4. sz. ház

közbejött okok miatt
most potom árért

eladó!

Ma megkaphatja az ezen ház felett rendelkező NAGY LAJOS ingatlanforgalmi irodában, a vendéglővel és az összes vendéglői berendezésekkel együtt

18 millió koronáért!

Ez a ház átnyulik a Homok-kert-utca a Homok-kert-utcai frontján, a Bábaképezdével szemben van, a város legforgalmasabb legismertebb,

legjobb polgári vendéglője!

Igazi aranybánya! A napi fogyasztás 7—800 liter, ami megállapítható és kitűnik a borívből is!

A Homok-kert-utca 3. szám, a Zsurzságyó-féle korcsma, most Habina ur benne a korcsmáros!

Gyönyörű udvarkert. Szökőkutak! Téli-nyári szalelli! Vendégszobák! Rögön beköltözhető lakásokkal együtt azonnal átvehető az üzlet is.

A komoly vevő részére mindent felmutogat az ott lakó háztulajdonos: Kovács János úr!

A másik
egy roppant olcsó
hatalmas bérház!

Nagy telekkel!
Beköltözhető lakással!

Ára
ma még 8 millió K.
Homok-u. 34. Apafi-u. 25.

Két utcára nyulik át. Beköltözhetőre kapja a vevő a tulajdonos által lakott, a Homok-utcai fronton levő két szobás utcai lakást, előszoba, konyha, speiz és két fűkamrával.

11 rendbeli lakás.

Aki előbb leteszi a foglalót az eladás felett rendelkező NAGY LAJOS Országos Ingatlanforgalmi Irodájánál Veres-u. 9. szám alatt, azé lesz ez a nagy ház!

Friedmann Ignác és fiai

női divatruházában

Piac-u. 65.

Turul cipőüzlettel szemben.

Napi olcsó árak!
Nagy választék!

Ruhavásznak

Grenadinok

Voilek

Cretonok

Vázak

Chiffonok

Zephirek

Ruhaszövetek és selymek. Férfi- és női fehérneműk, ha isnyák Kesztyűk. — Nyakkendők. Esernyők.

Fürdőruhák
és sapkák.

Használjon csak

Meteor kávépótlékot.

Jobb és kiadósabb,
mint bármely más gyártmány.

Kapható
minden fűszerüzletben.

Hirdetések felvételeinek az „Egyetértés” kiadóhivatalában.

TURUL CIPŐGYÁR R.T. DEBRECEN, PIAC-U. 48.

Saját érdekében
tekintse meg

kirakatainkat

Cipőink

olcsók, tetszetősek,
megbízhatók!

Tűzálló (chamotz) téglá

Timár-utca 11. Telefon: 10-92.
kapható.

Perfekt

Gépirónő

jó állást nyerhet

6 óra munkaidővel

Kossu h-tca 53. s ám

Pénzüntézetek vállalatok figyelmébe!

A magyar korona zürichi
árfolyamának táblázata

1914—1923.

Hivatalos adatok alapján
összeállította:

Barcza Imre

a Budapesti Kereskedelmi és
Iparkamara könyvtárosa.

Most jelent meg!!!

Ára 200 — korona.

Kizárólag kapható a

„MELIUSZ”

könyvkereskedésben. ooo

Szilágyi Jenő

értékpapírkereskedő
és árubizományi irodája,

Debrecen, Csapó-utca 19. sz.

Telefonszám 5-66.

Tégla eladás.

Nagy és kis cseretégla ismételtén már minden mennyiségben módomban áll szállítani.

Debreceni részvények vétele és eladása.

Helyi takarékpénztárak és bankok részvényeit a napi forgalmi árfolyamon bármilyen mennyiségben veszek és eladok.

Homok eladás.

Sárga száraz homokot vaggon-tételekben igen előnyös napon módomban áll szállítani.

Vendéglő és pálinkamérés átadó.

A város legforgalmasabb helyén bevezetett régi nagyforgalmu üzlet, vendéglő és pálinka kimeréssel együtt, komplett felszereléssel, előnyös feltételek mellett, teljesen megbízható félnek átadó. Közlebbi részletek irodámban megtudhatók.

Kölesönközvetítés

Helybeni és vidéki kereskedőknek, iparosoknak és földbirtokosoknak bármilyen nagy összegű kölesönt közvetítek, igen előnyös feltételek mellett. — A pénz folyósítása 24 órán belül történik.

Kis- és középföldbirtokok figyelmébe! 50—500 hold földdel rendelkező tulajdonosoknak igen előnyös feltételek mellett mezőgazdasági kölesönt közvetítek. Közlebbi feltételek irodámban megtudhatók.

Vasutasok!
Házvevők!

Alkalmi
vétel!

Eladó kis családi ház a Nagy-állomás melletti Homok-kertben

ÓVODA-UTCA 30. SZ.

Idegen lakó nincs benne, csak maga a tulajdonos lakja és be-

költözhető!

Ára ma még 3 millió korona!

Igen jó karban tartott tégláépület, cseréppel fedve. Két szobás lakás mellékhelyiségekkel.

Konyhakert, termő gyümölcsfákkal. Nagy telek.

Ezen ingatlan felett is a Nagy Lajos Országos Ingatlanforgalmi Vállalat rendelkezik, egyedül csak ott köthető meg a vétel, ott teendő le a vételi foglaló is!

Iroda: Veres-utca 9. szám alatt.